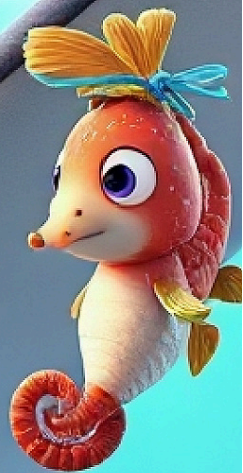

Safir Resifi

Yavuz DEMİRKIRAN

Safir Resifi

Yavuz DEMİRKİRAN

Coral, parıldayan turkuaz pulları ve soluk gümüş bir karnı olan küçük bir balıktı. Geniş okyanusu keşfetmeyi çok severdi ve her zaman yumuşak yeşil renkli, deniz çayırından örülmüş bir çantası vardı. Bir gün, sessiz bir mercan duvarının yakınında yüzerken uzakta titreyen tuhaf bir mavi ışık gördü. Yuvarlak kehribar gözleri merakla kocaman açıldı. "Bu ne olabilir?" diye fısıldadı kendi kendine.

Coral daha da yaklaştı ve minik parlayan canlılarla kaplı bir resif buldu. Binlerce safir gibi denizin altında parlak mavi ışık saçıyorlardı. Ama bu parıltı her zaman orada değildi. Yosun yeşili kabuğu ve deniz camı boncuklarından bir kolyesi olan Finn adında yaşlı bir deniz kaplumbağası ona resifin yalnızca belirli gelgitlerde parladığını söyledi. "Burası nadir ve özel bir yer," dedi. "Yıllardır burayı gözetiyorum."

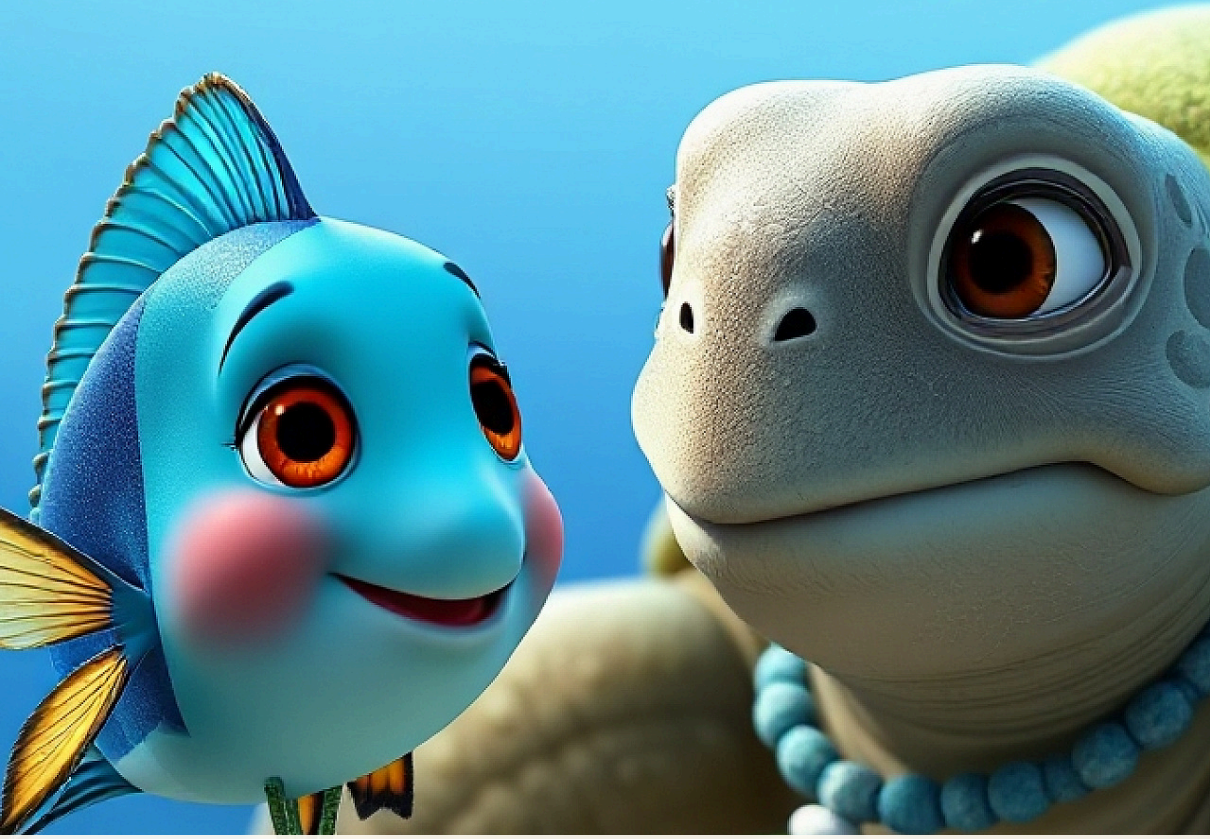
Coral meraklı ve nazikti, Safir Resifi hakkında her şeyi öğrenmek istiyordu. Finn ona gelgitlerin nasıl gelip gittiğini ve parıltının yalnızca su tam doğru olduğunda nasıl ortaya çıktığını öğretti. Coral mavi ışığın içinde yüzdü, turkuaz pulları parıltıydı. Kendini yıldızlarla dolu bir gökyüzünde yüzüyormuş gibi hissetti. "Bu yeri korumaya yardım edeceğim," diye söz verdi.

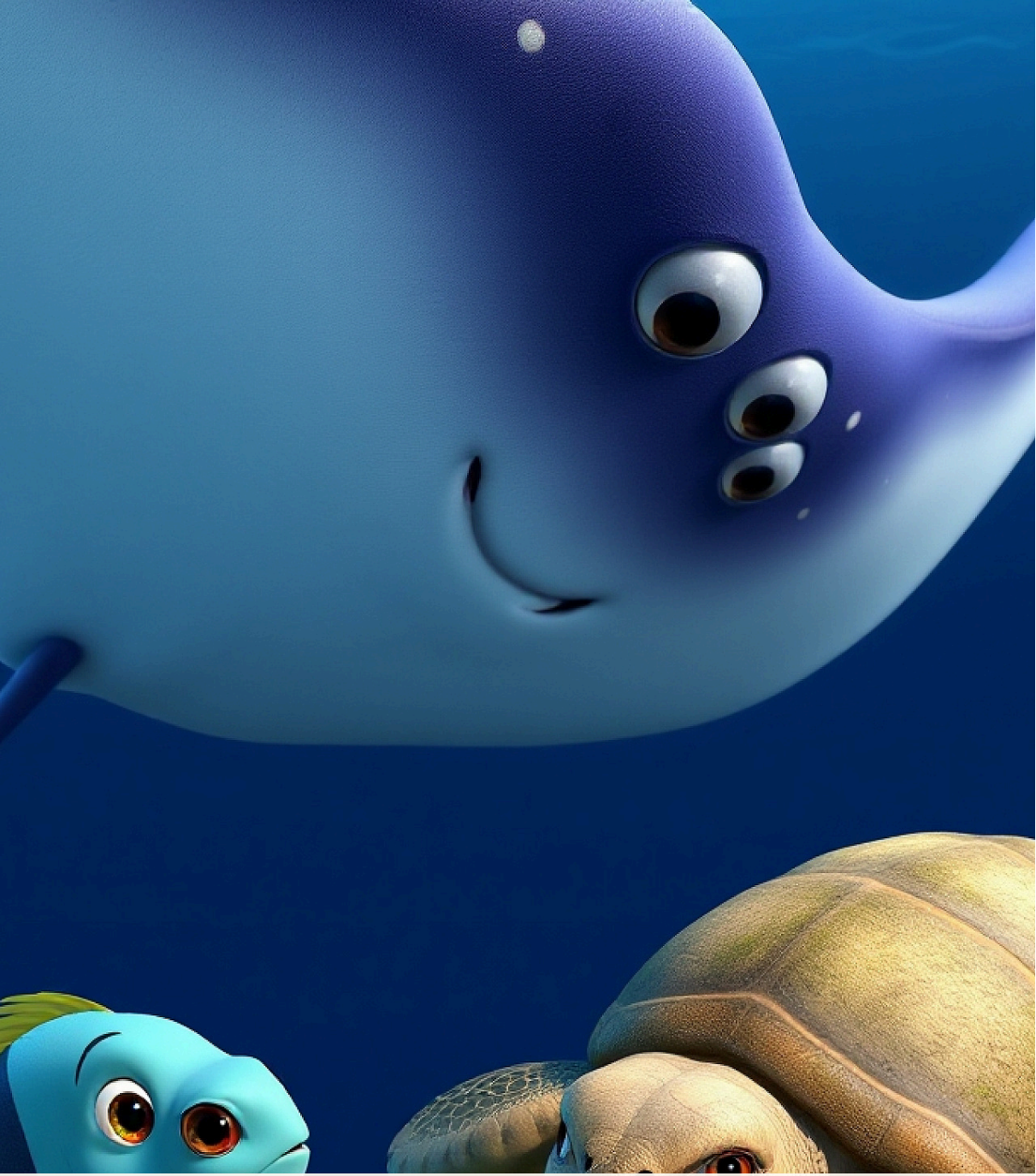
Okyanusun dört bir yanına güzel parlayan resifin haberi yayıldı. Kısa süre sonra ziyaretçiler gelmeye başladı. Önce birkaç meraklı balık geldi, sonra gümüşü sardalyalardan oluşan bir sürü, ardından bir yunus grubu. Hepsi safir parıltısını görmek istiyordu. Coral bu harikayı paylaşmaktan mutluydu ama resifin kalabalıklaştığını fark etti. Bazı ziyaretçiler narin mercanlara fazla yakın yüzüyor ve yüzgeçleri kumu karıştırıyordu.

Parlak mercan pembesi gövdesi ve minik saz şapkası olan küçük denizatı Pip, kalabalığı ilk fark eden oldu. Suyun içinde hızla süzüldü, küçük sırt yüzgeci hızla çırpınıyordu. "Coral! Coral!" diye seslendi. "Ne çok ziyaretçi geliyor! Mercanlara çarpıyorlar ve kumu karıştırıyorlar!" Coral etrafına baktı ve Pip'in haklı olduğunu gördü. Resif her zamankinden daha kalabalıktı ve parıltı biraz daha sönük görünüyordu.

Coral endişelendi. Ziyaretçilerin resife zarar vermesini istemiyordu ama onları geri de çevirmek istemiyordu. Uzun bir beyin mercanının yanında dinlenen Finn'i bulmaya yüzdü. "Finn," dedi, "ziyaretçiler parıltıyı çok seviyor ama resife zarar veriyorlar. Ne yapabiliriz?" Finn bir an düşündü, sıcak kahverengi gözleri yumuşacıktı. "Herkesin resife dokunmadan onun tadını çıkarabileceği bir yol bulmalıyız," dedi.

Tam o sırada tepelerinden kocaman bir gölge geçti. Bu, koyu çivit mavisi sırtı ve soluk gümüş benekleri olan vatoz Marla'ydı. Ünlü Safir Resifi'ni görmeye gelmişti. Marla sakindi ve iyi gözlem yapardı, sorunu hemen fark etti.

"Yolculuklarımda çok resif gördüm," dedi. "Güzel kalanlar, ziyaretçilerin güvenli patikaları izlediği resiflerdir."

Coral'in kehribar gözleri parladı. "Güvenli patikalar!" diye haykırdı. "Ziyaretçilerin mercanlara dokunmadan yüzebileceği resifin içinden patikalar yapabiliriz!" Finn yavaşça başını salladı. "Bu işe yarayabilir," dedi. "Patikaları küçük taşlarla ve deniz çayırıyla işaretleyebiliriz." Pip kıvrılan kuyruğunu heyecanla çevirdi. "Ben yardım edebilirim! Küçük ve hızlıyım, bu yüzden ziyaretçilere patikalar boyunca rehberlik edebilirim!"

Coral deniz çayırı çantasını açtı ve küçük bir kömür parçası çıkardı. Düz bir kayanın üzerine resfin haritasını çizmeye başladı. Mercanların en narin olduğu yerleri ve parlaltının en parlak olduğu noktaları işaretledi. Finn yüzgeciyle en güvenli yolları gösterdi. Marla yukarıdan süzülerek geniş kanatlarıyla patikaların nereden geçmesi gerektiğini gösterdi. Birlikte, ziyaretçilerin parlaltıyı yakından görmesini sağlayacak ama mercanları koruyacak patikalar planladılar.

Ertesi gün işe koyuldular. Coral ve Pip küçük beyaz taşlar toplayıp deniz tabanı boyunca sıralar halinde dizdiler. Finn güçlü yüzgeçleriyle kumu nazıkçe kenara iterek belirgin patikalar oluşturdu. Marla uzun kuyruğuyla gevşek yosunları süpürdü. Bütün sabah birlikte çalıştılar ve öğleden sonra patikalar hazırды. Resif düzenli görünüyordu ve mercanlar artık çarpılma tehlikesinde değildi.

O akşam gelgit geldiğinde resif parlamaya başladı. Mavi ışık parıldayıp dans etti ve ziyaretçiler geldi. Pip önden fırladı, pembe gövdesi mavinin içinde ısıt ısıldı. "Bu taraftan, lütfen!" diye seslendi. "Beyaz taşları takip edin!" Marla yavaşça yukarıdan süzöldü, gümüş benekleri ışığı yakaladı. "Lütfen patikalarda kalın," dedi sakın sesiyle. "Resif narindir ve yıllarca parlamasını istiyoruz."

Ziyaretçiler dinledi. İşaretli patikalar boyunca yüzdüler, parlayan resife hayranlıkla baktılar. Bazı balıklar mercanların üzerinden yüzmeye çalıştı ama Pip onlara nazıkçe patikada kalmalarını hatırlattı. Ziyaretçiler kurallara uymaktan mutluydu çünkü resifin ne kadar güzel olduğunu görebiliyorlardı. Coral yukarıdan izledi, turkuaz pulları parıltıyordu. Yaptıkları işle gurur duydu. Resif parlak bir şekilde parlıyordu ve mercanlar güvendeydi.

Finn, Coral'ın yanına yüzdü. "Harika bir şey yaptın," dedi. "Resife zarar vermeden onu paylaşmanın bir yolunu buldun." Coral gülümsedi. "Bunu hep birlikte yaptık," dedi. "Ve şimdi resif parlamaya devam edecek." Pip suda küçük bir takla attı. "Ve ziyaretçiler geri gelmeye devam edecek!" diye sevindi. Marla başını salladı. "Güvenli patikalarınızı diğer resiflere anlatacağım," dedi. "Bunun gibi nadir yerler özen ve koruma ister."

O günden sonra Safir Resifi mutlu bir yer oldu. Ziyaretçiler uzaklardan geldi ama her zaman patikaları izlediler. Coral, Finn, Pip ve Marla resifin koruyucuları oldular. Her yeni ziyaretçiye mercanlara zarar vermeden parıltının tadını nasıl çıkaracaklarını öğrettiler. Resif parlak ve sağlıklı kaldı ve mavi ışık bir söz gibi parladı. "Sevdiğimiz şeyi koruruz," dedi Coral, "ve o daha da parlak parlar."

Yıllar geçti ve Safir Resifi her özel gelgitte parlamaya devam etti. Coral hâlâ deniz çayırı çantasıyla mavi ışığın içinde yüzüyor, her zaman resifi gözetiyordu. Finn en sevdiği kayanın üzerinde dinleniyordu, deniz camı boncukları ışıldıyordu. Pip patikalar boyunca süzülüp yeni ziyaretçilere rehberlik ediyordu. Marla yukarıdan süzülüyordu, yosun şeridi dalgalanıyordu. Hepsi, herkes onu korumayı hatırladığı sürece resifin uzun yıllar parlamaya devam edeceğini biliyordu.

Ve böylece Safir Resifi, geniş okyanusta nadir bir hazine, bir harikalar diyarı olarak kaldı. Coral ve arkadaşları, birlikte çalıştığımızda ve özel yerlere nazık davrandığımızda onların sonsuza dek güzel kalabileceğini göstermişti. Resiften ayrılan her ziyaretçi, kalbinde o mavi ışıktan biraz taşıdı ve onu korumaya söz verdi. Resif parlamaya devam etti; özenin ve ekip çalışmasının dünyanın harikalarını nasıl güvende tutabileceğinin parlayan bir örneğiydi.